

PATRIARCHAS ABRAHAMAS

Vėl Pradžios Knyga, 22-as skyrius, pradėdant nuo 15-os eilutės, ir mes tikimės dabar tiesiog pakalbėti keletą minučių ir pradėti tarnavimą. Pradžios 22, pradėdant nuo 15-os eilutės.

Ir VIEŠPATIES angelas antrą kartą pašaukė Abrahamą iš dangaus,

Ir tarė: „Aš prisiekiau savimi, sako VIEŠPATS, kadangi tu tai padarei ir nesulaikei savo sūnaus, savo vienintelio sūnaus:

Aš tave laiminte palaiminsiu ir dauginte padauginsiu tavo sėklą kaip dangaus žvaigždes ir kaip smiltis, esančias ant jūros kranto; ir tavo sėkla užvaldys savo priešo vartus;

Ir tavo sėkloje bus palaimintos visos žemės tautos; kadangi tu paklusai mano balsui“.

² Koks pažadas, dėl paklusnumo! Paklusnumas - tai, ko nori Dievas. Kartą buvo pasakyta: „Paklusnumas yra geriau nei auka“. Paklusti Viešpačiui yra geriau už bet kokią auką, kurią jūs galėtumėte paaukoti.

³ Šį vakarą mūsų laukia svarbi tema: „*Patriarchas Abrahamas*“, kuris buvo vadinamas „Tikėjimo tėvu“, nes Dievas davė pažadą jam ir jo Sėklai, kad paveldės žemę. Ir per Abrahamą mes, būdami mirę Kristuje, tampame Abrahamo Sėkla ir pagal pažadą esame paveldėtojai kartu su Juo.

⁴ Taigi, Abrahamas buvo tiesiog paprastas žmogus, nebuvo kažkuo ypatingas. Dievas jo nepašaukė, kiek mums žinoma iš turimų įrašų, iki tol, kol jam sukako septyniasdešimt penki metai. Jo žmona, kuri buvo jo įseserė, tuo metu jai buvo šešiasdešimt penkeri metai, jie tikriausiai gyveno kartu nuo pat jaunystės. Ji buvo nevaisinga ir neturėjo vaikų. Dievas pašaukė visiškam atsiskyrimui, kad atsiskirtų nuo likusio pasaulio ir nuo visos savo tautos, nuo visų savo giminių. Jam reikėjo atlikti ypatingą užduotį.

⁵ Ir kai Dievas tikisi, kad jūs padarysite ypatingą dalyką, Jis reikalauja visiško atsiskyrimo nuo bet kokių abejonių. Jūs turite visiškai paklusti, paklusti tam, ką Jis sako. Dievas to reikalauja. Jūs negalite to padaryti jokių kitu būdu. Ir, taigi, Jis visada parodo pavyzdį, ir tai buvo Jo pavyzdys, visiško atsiskyrimo nuo visos savo šeimos, visos savo giminės ir taip toliau, kad gyventų gyvenimą, atskirtą Dievui.

⁶ Praėjo metai, nieko neįvyko, bet Abrahamas vis dar laikėsi. Jis nebuvo nusivylęs. „Jis niekada neabejojo Dievo pažadais per netikėjimą, bet buvo stiprus, atiduodamas Dievui šlove“.

⁷ Metai po metų, laikui bėgant, be abejo, daugybė kritikų ateidavo ir sakydavo: „Abrahamai, tautų tėve, kiek dabar turi vaikų?“ Tai jo nesutrikdė. Vaikų nebuvo, o Sarah jau buvo praėjusi savo vaisingo amžiaus laikotarpį, žinoma, jau gerokai po menopauzės, bet Abrahamas vis tiek lygiai taip tikėjo Dievu. Jis viską paruošė kūdikiui, nes žinojo ir buvo visiškai įsitikinęs, kad Dievas negali duoti pažado, kurio Jis nebūtų pajėgus išpildyti.

⁸ Tą patį turėtų galvoti ir jo Sėkla. Nepaisant to, kaip visa tai atrodo nerealu, kaip nenatūraliai tai atrodo prigimtiniam protui, tačiau Dievas negali duoti pažado, kuriuo Jis būtų nepajėgus pasirūpinti. Tuo pačiu mes tikime ir šiandien. Kiekviena tikra Abrahamo Sėkla tiki tuo pačiu. Nesvarbu, kokiomis aplinkybėmis, kiek žinių mes esame sukaupe, kiek daug dalykų įvyko, kaip tai nenatūralu prigimtiniam protui, tiksliau, kaip tai yra kvaila prigimtiniam protui, tai nedaro jokio skirtumo. Jeigu Dievas taip pasakė, vadinasi viskas. Ir Abrahamo Sėkla yra įsitvirtinusi ant TAIP SAKO VIEŠPATIS. Tuo viskas išspręsta.

⁹ Mes sužinome, po dvidešimt penkerių metų – jokių vaikų. Ir Dievas liko ištikimas, laikydamasis Savo pažado Abrahamui, nes Abrahamas tikėjo Dievu. Į pasaulį atėjo berniukas, mažasis Izaokas.

¹⁰ Tada, kai gimė mažasis Izaokas, tuomet mes sužinome, kad Dievas davė jam dvigubą išbandymą. Jis pasakė: „Šis vaikas . . .“ Abrahamas jau buvo apie šimto penkiolikos ar dvidešimties metų amžiaus. Jis pasakė: „Aš noriu, kad tu paimtum šį savo vienintelį sūnų ir nuvestum jį ant kalno, kurį aš tau parodysiu, ir ten, ant to kalno, paaukotum jį kaip auką“. Kitaip tariant, kad sunaikintų visus įrodymus, kuriuos jis turėjo, jog pažadas buvo išpildytas. Tai patraukia visus natūralius dalykus.

¹¹ Ir Abrahamas pasakė: „Aš gavau jį kaip vieną iš mirusių. Ir aš esu visiškai įsitikinęs, kad Jis gali prikelti jį iš mirusiųjų“.

¹² Tai žmonės dabar, Abrahamo Sėkla – nes Jis prikėlė mus iš mirusiųjų. Mes buvome mirę nuodėmėje ir nusikaltimuose. Ir Tas, Kuris galėjo pakeisti mano protą, pakeisti mano mintis, pakeisti mano prigimtį, visumoje pakeisti mane, Jis gali daryti, ką Jis nori. Ką Jis besakytų, aš tikiu, kad tai yra Tiesa, ir kiekviena Abrahamo Sėkla tiki tuo pačiu.

¹³ Abrahamas, būdamas paklusnus Dievui, pasiėmė berniuką. Ir tą rytą pasakė tarnams: „Jūs laukite čia su mulais. Ir mes su sūnumi nueisime ten pasimelsti, jis ir aš sugrįšime“. O, kaip jis ruošiasi tai padaryti? Kai jis eina į kalno viršūnę, kad atimtų savo sūnaus gyvybę, tačiau jis sako: „Vaikas, vaikinukas ir aš sugrįšime“. Jis žinojo, kad kažkas turi įvykti. Ir jis tiesiog

nežinojo, kaip Dievas tai padarys; jis nekėlė klausimo. Jis žinojo, kad Dievas pažadėjo tai.

¹⁴ Tai viskas, ką mums svarbu žinoti - Dievas tai pažadėjo! Kaip tai bus? Aš negaliu jums pasakyti. Bet Dievas taip pasakė! Jis atsiųs Jėzų Kristų, antrą kartą, Jis ateis fiziniame pavidale. Jis pareikalauts Savųjų. Bus tūkstantis metų, tūkstantmetis įsiviešpataus šioje žemėje kartu su Juo, su atpirktaisiais. Štai ką Jis pažadėjo, ir mes laukiame, kada ateis ta valanda.

¹⁵ Jis pažadėjo gydyti ligonius, prikelti mirusius, išvarinėti demonus. Jis pažadėjo tai daryti. Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Kaip? Aš nežinau. Jis pažadėjo tai daryti! Mes tikime tuo; tuo viskas ir baigta. Kai žmogus tiki Dievu, jis tiki viskuo, ką Jis sako.

¹⁶ Ir tokiu būdu Abrahamas tikėjo Dievu. Dabar buvo pareikalauta sunaikinti visus įrodymus, kurie užtikrintų Jo pažado išsipildymą, bet jis buvo įsitikinęs, kad Dievas gali tai padaryti.

¹⁷ Taigi, Jis ne tik davė šį didį pažadą, Jis taip pat davė jį ir jo Sėklai. Ir kadangi Abrahamas buvo ištikimas, ir laikėsi Dievo Žodžio, kurį Dievas jam pažadėjo, ir žinojo, kad Dievas gali prikelti šį vaiką. Ir jis nepagailėjo savo vaiko; bet (Dievas) žinoma, buvo provaizdis Dievo, atiduodančio Savo Sūnų; kaip jis nešė malkas į kalną ir taip toliau; kaip vėliau ir Kristus nešė Savo aukos rąstą, į kalną, kur Jis buvo nukryžiuotas.

¹⁸ Mes suvokiame, kad tame, tai darant, Dievui taip patiko matyti, kad Abrahamas mylėjo Jį labiau už viską žemėje, net už savo vienintelį sūnų. Jis mylėjo Jį labiau už tai, ką kas nors galėtų pasakyti ar padaryti, jis vis dar pakankamai mylėjo Dievą, kad tikėtų Jo žodžiu.

¹⁹ Visa Abrahamo Sėkla štai taip tiki Dievu. Jie tiki Dievu. Ir mes žinome, kad tai taip patiko Dievui, jog štai ką Jis pasakė: „Tavo Sėkla užvaldys savo priešo vartus. Tavo Sėkla užvaldys savo priešo vartus“. Atminkite, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Abrahamo Sėkla tiki tuo. Jeigu jūs esate tikra Abrahamo Sėkla, tikėjimas, kurį Abrahamas turėjo Dievu - yra jumyse. Ir jūs tikite, kad tai, ką Dievas pasakė - Dievas laikosi Savo pažado.

²⁰ Ir Jis tai pasakė, dabar atminkite, Jis šį pažadą davė Abrahamui tik po to, kai davė jam išbandymą. Abrahamo Sėkla pirmiausia turi būti išbandyta, kad įsitikinti, ar jie tikrai tiki Žodžiu. Atminkite, vienintelis būdas, kaip jis galėjo išlaikyti Dievo pažadą, buvo tai, kad jis patikėjo Dievo pažadu ir buvo išbandytas, ar jis tiki Tuo, ar ne.

²¹ Mums tenka toks išbandymas. Šiandien Abrahamo Sėkla yra taip išbandoma. Ar mes priimsime Dievo Žodį, ar mes priimsime tai, ką apie Jį pasakė žmogus? Ar imsime tai, ką kokia nors organizacija sukūrė kaip mokymą ir priimsime tai, ar mes priimsime tai, ką pasakė Dievas? Jeigu Dievo Žodis yra tiesa, mes

tikime Dievo Žodžiu, nepaisant to, kas dar yra. Tegul kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Dievo - Tiesa. Tikroji Abrahamo Sėkla! Tačiau prieš jums tampant ta tikra Sėkla, jūs turite pereiti išbandymą, kaip tai padarė pats Abrahamas. Jis pažadėjo ne tik Abrahamui, bet - jo Sėkla užvaldys priešų vartus. O, tai bent!

²² Tik pagalvokite, patriarchas buvo visiškai tuo įsitikinęs, jo išbandyme dėl Dievo Žodžio pažado, buvo teisus. Nepaisant to, kokios buvo aplinkybės, jis vis tiek tikėjo, kad Žodis buvo teisingas. Abrahamas, didis patriarchas, niekada nesusvyravo tikėjime, kai jam atėjo tas išbandymo laikas. Jis tikėjo, kad Dievas galėjo prikelti jį iš mirusiųjų. Jis tikėjo tuo, nes Dievas davė pažadą. Ir kai Dievas pažadėjo, kad jis bus „tautų tėvas“, ir jis patikėjo tuo, kad taip ir yra. Jis nežinojo, kaip tai bus. Kūdikiu gimus, po dvidešimt penkerių metų pasitikėjimo, tuomet paprašė sunaikinti kūdikį, jis vis tiek žinojo, kad Dievo pažadas buvo tikras, ir jis atidavė savo sūnų.

²³ Jo Sėkla, tas pats dalykas! Dievo pažadas yra antspaudas tiems, kurie yra Abrahamo Sėkla. Pažadas yra antspaudas, pasirašytas liudijimas. Ir kai mes tikime kiekvienu pažadėtu Žodžiu, tuomet mums yra duodamas antspaudas, kuriuo patvirtinamas pažadas. Suprantate, jei mes—jei mes, būdami Abrahamo Sėkla, einame per išbandymą, kur mes tikėsime Biblija, ar ne, Biblija yra Dievo Žodis, kadangi Tai yra Dievas, ir tuomet, po to, kai jūs praėjote išbandymą, kad tikėti.

²⁴ Kai kas nors iš jų sako: „Stebuklų dienos praėjo“, - jeigu jūs tai priimate, tai prieštarauja Žodžiui.

²⁵ Jeigu jūs sakote: „Šiandien jūs negaunate Šventosios Dvasios. Nėra tokio dalyko. Ją gavo tik dvylika apaštalų“.

²⁶ Žodyje pasakyta, Petras pamokslavo Tai Sekminių dieną, jis pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir tiems, kurie yra toli, tiek, kiek Viešpats, mūsų Dievas pašauks“.

²⁷ Būtent tai Ji ir reiškia. Tai, dabar, jeigu jūs esate pasiruošę priimti išbandymą, Dievo rimtą išbandymą, ir laikytis to recepto, sakau jums, jūs sužinosite, kad Dievas laikosi Savo Žodžio, jeigu jūs tikėsite Juo. Teisingai. Bet jūs turite pereiti per tai, kadangi tai yra antspaudas; kai jūs galėsite Jį priimti, tuomet jūs gausite pažadą. Nes Jis yra Dievo receptas, koku būdu mes tai turime daryti, ir būtent tokiu būdu mes turime Jo laikytis, tiesiog tai, ką Jis pasakė. Taigi, ne tik kai kuriems, bet „kiekvienam“, kiekvienam, kuris tiki, kuris atgailauja, kiekvienam, kuris tiki. Jis skirtas visoms kartoms, visiems žmonėms, kiekvienam, kuris nori Juo tikėti. Ir tikėjimas Dievo Žodžiu atveda jus prie šio pažado. Tuomet, ir tik tuomet, jūs galite turėti jėgą užvaldyti pažado antspaudą.

28 Ir pažadas, kurį mes gauname, antspaudas - yra Šventosios Dvasios krikštas. Teisingai. Nes tai Dievas Dvasios pavidale, jūs - Jo Žodis yra jumyse, tuomet įeina Jis. Jeigu jūs priimate savyje Žodį, Šventoji Dvasia yra vienintelis dalykas, kuris gali padaryti Jį gyvą, ir tuomet jūs turite pažadą užvaldyti kiekvieno priešą, kuris bando jus užpulti, vartus. Teisingai. Dievas tai pažadėjo, ir taip yra.

29 Taigi atminkite, kad tai padaryti galite tik tada ir tik tada, kai būsite išbandyti Žodžiu.

30 Abrahamas buvo išbandytas Žodžiu. „Ar tu patikėsi, Abrahamai, kad turėsi sūnų?“

„Taip“.

31 Sūnus gimė. „Dabar sunaikink jį. Ar tu vis dar tiki tuo, Abrahamai?“

32 „Aš vis dar tikiu tuo, nes Tu gali prikelti jį iš numirusių“.

33 Ir po to, Jis pasakė: „Taigi, tavo Sėkla užvaldys priešą vartus“. Amen! Praėjus išbandymui!

34 Patikrinkime Abrahamo sėklą, prigimtine sėklą. Kur, šiandien mes esame dvasinė Sėkla. Bet išsiaiškinkime, pagal prigimtine sėklą, kai kurias iš jų, kurios patikėjo visu Dievo pažadu, ir niekada ne- . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

35 Aš pasakiau: „Beje, kodėl krikščionė mergina nori parodyti savo apatinį sijoną? Aš to niekaip nesuprantu“.

36 Jūs esate gimusi iš naujo, iš Dievo, jūs turite Šventosios Dvasios grožį, kad parodytumėte, kas jūs esate. Jūs esate, jūs turite dorybę, kurios neturi tie skandalingi sijonai, teisingai, tikra Dievo moteris, išsiskiria dorybe, iš jūsų galbūt juoksis ir vadins senamadiška; bet jūs turite kažką, ko jie negali paliesti, tai ką prarado ir niekada daugiau nebegalės turėti. Teisingai. Jūs turite dorybę. Štai ko Dievas ieško - tai dorybės. Suprantate?

37 Bet pirmas dalykas, jeigu jums kyla klausimas, iš viso to nedarykite. Neikite į maldos eilę, jei kyla koks klausimas. Neikite, nebent jūs visiškai, tvirtai tuo tikite, jūsų mintyse visiškai nėra jokio svyravimo, kad būsite išgydyti, tuomet jūs nulipsite nuo šios pakylos sveikas žmogus. Teisingai, kai jums nekyla nė menkiausio klausimo. Jūs turite tikėti Dievu, ne manyti, kad tikite. Tikrai tikėti!

38 Ir Abrahamo Sėkla tiki tuo, nes taip pasakyta Žodyje, dėl to mes ir tikime tuo. Ne todėl, kad kažkas kritikavo, kad kažkas taip pasakė. Bet Dievas taip pasakė - ir tai yra Tiesa. Kai Dievas tai sako - tai išsprendžia visus klausimus. Jis - paskutinis žodis. Jis - lemiamas. Kai Dievas ką nors pasako, tai išspręsta. Niekas kitas negali Jam priešrauti. „Kiekvieno žmogaus žodis tebūna melas, o Mano - Tiesa“.

³⁹ Dabar, kai mes tikriname kai kurias iš šių sėklų, pagalvokime. Pagalvokime apie hebrajų vaikus, aš čia turiu, pagalvokime apie tai, apie hebrajų vaikus, po to, kai jie buvo išbandyti prieš atvaizdų garbinimą. Taigi, jūs prisimenate, karalius pasakė: „Kas nenusilenks šiam atvaizdui, bus įmestas į degančią krosnį“. Taigi, tie vaikai tikėjo, kad Dievo Žodis buvo teisingas, kad jie neturėtų garbinti jokio atvaizdo, bet kai jie priėjo prie baigiamojo pasirodymo ir jie buvo išbandyti, ar jie tai padarys.

⁴⁰ Kai ten visi likusieji vaikai priėmė ir ėjo garbinti, jie tiesiog darė taip, kaip karalius liepė. Jie nuėjo vadovaudamiesi populiaria tos dienos mintimi, kad jie privalo tai daryti.

⁴¹ Ir kai jie buvo išbandyti, ar jie garbins atvaizdus ir sulaužys Dievo Žodį, jie liko ištikimi Žodžiui. Nepriklausomai nuo aplinkybių, jie liko ištikimi Žodžiui. Ir kai jie ėmė juos į liepsnojančią krosnį, Dievo pažadas buvo išpildytas. Jie užvaldė savo priešo vartus. Ir ten stovėjo ketvirtas Žmogus, su raktu, kuris patraukė kairią nuo ugnies, ir ji nieko negalėjo padaryti, tik išlaisvino juos. Amen.

⁴² Kai vyras ar moteris yra pasiruošę priimti išbandymą, rimtą išbandymą!

⁴³ Suprantate, jie turėjo įeiti į ugnį. Ir tuomet, kai jie tai padarė, jie buvo ugnyje, ir vienintelis dalykas, kuris įvyko - šis ugninis išbandymas tik atrakino, pašalino raiščius nuo jų rankų.

⁴⁴ Daugelį kartų Dievas leidžia mums, kai esame susaistyti su pasauliu, surišti, Jis leidžia mums patirti ugninius išbandymus, kur mes turime priimti sprendimą. Ir kai mes tai padarome, vienintelis dalykas, kurį gali padaryti išbandymas, kai tikra Abrahamo Sėkla stovi apsisprendimo kryžkeleje ir priima sprendimą tarnauti Dievui, tai gali tik atrišti raiščius ir padaryti mus laisvus. Šėtonas gali jus pakirsti liga. Jis gali jums duoti tai vieną, tai kitą dalyką. Iš kur jūs žinote, kad tai ne Dievas pastatė jus ant kryžkelės, norėdamas pamatyti, kokį sprendimą jūs priimsite?

⁴⁵ Jie užvaldė ugnies vartus. Ugnis negalėjo jų sudeginti. Nuo jų net nesklido ugnies kvapas, nes jie žinojo, kad jie buvo Abrahamo Sėkla, ir jie stovėjo už Dievą ir Jo Žodį. Jie užvaldė priešo vartus, ir ugnis negalėjo jų sudeginti, nes jie užvaldė vartus.

⁴⁶ Vėliau, ten buvo žmogus, pranašas, vardu Danielius. Jis... turėjo išbandymą, ar tarnaus vienam tikrajam Dievui, ar ne. Ir atėjus laikui, kai reikėjo nuspręsti, ar jis tarnaus vienam tikrajam Dievui, ar garbins pagonių dievą, jis atsisakė tai daryti; atitraukė užuolaidas ir kasdien meldėsi savo Dievui. Ir už tai jis buvo nubaustas federaliniais įstatymais, ir buvo įmestas į liūtų duobę. Išalkęs liūtų būrys riaumojo jam iš paskos. Ką jis padarė?

Jis užvaldė savo priešo vartus. Liūtai negalėjo jo suėsti. Dievas siuntė Ugnies Stulpą, Angelą, kuris stoji tarp jo ir liūto.

⁴⁷ Jis užvaldė priešo vartus, nes jis buvo išbandytas, ar garbins vieną tikrąjį Dievą, ar turės tuziną pagonių dievų, kuriuos jis garbins. Taigi jis išlaikė išbandymą, ir jis užvaldė priešo vartus. Liūtas net negalėjo jo paliesti, nes Dievas buvo su juo. Dievo pažadas išliko tikras, nes jis buvo tikra Abrahamo Sėkla.

⁴⁸ Mozė, o, dar vienas puikus pavyzdys. Jis taip pat buvo išbandytas, kad pamatytų Dievo jam duotą pažadą. „Aš būsiu su tavimi, kai tu ten nuvyksi“. Ir kai jis stoji prieš tuos, kurie mėgdžiojo jo dovaną, Janas ir Jambras bandė atsistoti ir pamėgdžioti būtent tai, kas buvo pavesta Mozei. Tačiau Dievas pašaukė jį, ir jis žinojo, kad būtent jam buvo pavesta tai padaryti, ir jis stovėjo ten ir atliko stebuklą taip, kaip Dievas liepė jam tai padaryti. Ir čia stovėjo pamėgdžiotojai, padarydami tą patį dalyką, bet Mozei tai nesutrukdė. Jis stovėjo ištikimas Dievo Žodžiui, ir jis užvaldė, amen, priešo vartus, nes jis buvo ištikimas Dievo pažadui, nesvarbu, kas bandė pamėgdžioti tai.

⁴⁹ Kokia tai pamoka kiekvienam krikščioniui! Kai apsižvalgote ir matote veidmainį, prisiminkite, kad jis bando pamėgdžioti tikrą dalyką. Bet, tai tik reiškia, kad yra tai, kas tikra. Būkite ištikimi Dievo Žodžiui! Nesvarbu, kas įvyktų - laikykitės Jo pažado. Taip, Danielius liko ištikimas Dievo Žodžiui.

⁵⁰ Nesvarbu, kiek bandė pamėgdžioti jį ir visa kita, jis liko ištikimas. Ir jis atėjo su tikslu, kad išvestų Izraelį iš Egipto ir įvestų juos į pažadėtąją žemę. Ir kai atėjo laikas jiems iėiti į pažadėtąją žemę, išėjus iš Egipto, jiems kelią pastojų Negyvoji jūra. Ir jis užvaldė vandens vartus, ir vartai atsivėrė. Vandens atsitraukė ir Mozė nuvedė Izraelį į tyrlaukius, prie kalno, kur Dievas jam pavedė juos atvesti. Amen. Jis užvaldė priešo vartus.

⁵¹ Jo tėvas Abrahamas turėjo tą pažadą, kad jo tikroji Sėkla užvaldys priešo vartus. Ir vandens vartai buvo uždaryti, ir jis negalėjo praeiti, o tai buvo pareigos vykdymo kelias. Jis turėjo atvesti tuos vaikus prie to kalno. Taip jam liepė Dievas. Ir ten kelyje stovėjo vartai, ir jis užvaldė priešo vartus.

⁵² Jozuė, šiek tiek vėliau, kai jie atvyko į Kadeš Barnėją, kuri tuo metu buvo pasaulio teismo vieta, ten Izraelis sulaukė savo teismo. Mes randame, kad Jozuė su Kalebu ir dar dvylika . . . ar—ar dar dešimt likusiųjų. Po vieną iš kiekvienos giminės buvo pasiūsta išžvalgyti krašto, kurį jie buvo pasiruošę užimti.

⁵³ Ir kai jie pamatė tuos didžius milžinus, stovinčius ten, dešimt iš jų pasijuto labai blogai, jie tarė: „Mes negalime jos užimti. Tai per daug sunku. Na, pažvelkite, kokią pasipriešinimą turime“. Bet kai jie grįžo ir pateikė ataskaitą, jie pateikė blogą ataskaitą.

⁵⁴ Kodėl jie atnešė netikusią ataskaitą, jei Dievas jiems pasakė: „Aš daviau jums šią žemę; ji yra jūsų“? Jis pasakė jiems Egipte:

„Aš daviau jums šią žemę, tai geras kraštas, plūstantis pienu ir medumi“.

⁵⁵ Bet kai jie pamatė tokį didelį pasipriešinimą, dešimt iš jų grįžo ir pasakė: „Mes negalime to padaryti“.

⁵⁶ Tai buvo Jozuė, jis nuramino žmones ir pasakė: „Mes esame daugiau nei pajėgūs užvaldyti ją. Mes esame daugiau nei pajėgūs!“ Nes kodėl? Jis žiūrėjo į pažadą. Jis buvo tikra Abrahamo Sėkla. Nepriklausomai nuo to, kokia buvo priešprieša: „Mes galime užvaldyti vartus, nes Dievas pažadėjo žemę“. Ir jis užvaldė vartus.

⁵⁷ Vėliau, kai jis atvedė Izraelio vaikus prie upės. Jie stovėjo ten balandžio mėnesį, didžiulė upė patvinusi. Jordanas leidosi nuo kalnų, ir buvo pasklidęs po lygumas. Atrodė, kad tai blogiausias metų laikas, kuriuo jis galėjo ten būti. Bet, taigi, jis buvo Abrahamo Sėkla. Jis žinojo, kad turi pažadą, ir jis vykdė savo pareigą. Dievas davė jam regėjimą, kaip tai padaryti, ir jis užvaldė upės vartus. Kai vartai atsivėrė, vanduo plūstelėjo atgal į kalnus. Jozuė ir Izraelis užvaldė prieš vartus ir perėjo į pažadėtąją žemę, nes Dievas liepė jiems tai daryti. Tikra Abrahamo Sėkla!

⁵⁸ Broliai ir seserys, kai jis ten nuvyko, Jerichas buvo apjuostas mūrais, pakankamai aukštais, kad per jų viršų galėjo važiuoti trys vežimai. Kaip tie izraelitai galėjo tai padaryti su savo pasiimtais, pasiskolintais kalavijais ir visa kita, lazdomis ir akmenimis, kaip jie ruošėsi ten įeiti? Bet jis vis dar buvo Abrahamo Sėkla. Dievas davė jam regėjimą, pasakė jam, kaip tai padaryti, tarė: „Pūsk trimitą“. Amen. Štai ir viskas. „Šaukite, žygiuokite prie sienos, vartai grius prieš jus“. Amen! Jis buvo Karališkoji Abrahamo Sėkla, jis buvo tikras Dievo tikintysis. „Vartai kris prieš tave. Tiesiog šauk ir pūsk trimitą. Tai viskas, ką tau reikia padaryti“. Ir kas nutiko? Vartai griuvo, ir Jozuė užėmė miestą.

⁵⁹ Šiek tiek vėliau sužinome, kad vėliau po to priešas ir toliau žygiavo ir kariavo, ir jis net sustabdė saulę. Kaip aš aną rytą kalbėjau „Paradokse“, jis sustabdė saulę, kol jis užvaldė savo prieš vartus. Amen. Jis žinojo, jei kada nors tas priešas vėl susirinks kartu, o jie buvo išsklaidyti ir saulė leidosi, amoritai ir amalekiečiai ir taip toliau, buvo išsklaidyti, jeigu jie kada nors vėl susirinks kartu ir puls kartu, tuomet jam būtų sunku vėl priversti juos bėgti. Ir buvo tik vienas dalykas, kuris trukdė - nebuvo pakankamai laiko, ir jis sustabdė laiką. Amen! Amen! Nuo pažado jį sulaikė tik vienas dalykas - tai buvo saulė, pati gamta stojo skersai kelio, ir jis sustabdė gamtą. Kodėl? Jis buvo Abrahamo Sėkla. Jis tikėjo Dievo pažadu. Jis sustabdė ją ir užvaldė vartus. Taip, pone.

⁶⁰ Šie didys vyrai, visi jie yra didys vyrai. Bet žinote, kai jie, kiekvienas iš jų, kai jie atėjo prie mirties vartų, jie visi mirė.

Kiekvienas iš jų turėjo mirti. Nes jie buvo didys vyrai, „Jie užčiaupė liūtams nasrus, išvengė ugnies ir kalavijo ašmenų“, - ir taip toliau, kaip mums pasakyta Hebrajams 11. Ir jie užvaldė priešų vartus, visi, išskyrus vieną priešą - mirtį. Mirtis prarijo kiekvieną iš jų.

⁶¹ Tuomet vieną dieną atėjo Karališkoji Abrahamo Sėkla - Jėzus Kristus, Dievo Sūnus; Abrahamo Sėkla, per tikėjimą. Ne per Izaoką, prigimtinę sėklą; jie atliko savo dalį. Bet štai ateina Tas, kuris gimė ne įprastu būdu. Štai ateina Tas, kuris niekada neatėjo per lytinį potraukį. Štai ateina Tas, kuris gimė iš mergelės. Dievo Sūnus, Abrahamo Sėkla, koks tai buvo didis Žmogus! Kiti prigimtiniai, visi buvo gimę natūraliu gimimu. Šis Žmogus gimė iš mergelės. Ką Jis padarė, kai Jis atėjo į žemę? Jis nugalėjo kiekvieną priešą, kurį turėjo šėtonas. Jis nugalėjo viską.

⁶² Ką Jis padarė? Jis paėmė ir Jis nugalėjo ligą. Aplink Jį negalėjo būti jokios ligos; kur buvo liga - Jis nugalėjo ją. Ką Jis darė po to, kai Jis nugalėjo ją? Jis davė mums raktus, amen, sakydamas: „Ką jūs surišite žemėje, tai Aš surišiu Danguje“. O! Amen! Tai Karališkoji Abrahamo Sėkla, Jo pažadas. Šventoji Dvasia dabar yra mumyse, su raktais, nugalinčiais ligas. Jis nugalėjo ligą. Liga negali išstovėti Jo Akivaizdoje. Ir Jis pasakė, kad Jis davė mums raktus, kaip padaryti tą patį - nugalėti ligą. „Ką jūs surišite žemėje, Aš surišiu Danguje“.

⁶³ Taip pat, gundymas, Jis buvo visaip gundomas, kaip ir mes. Ką Jis padarė? Jis nugalėjo tai. Ir ką Jis mums pasakė? „Paspriešinkite šėtonui, ir jis bėgs nuo jūsų“. Jis dėl mūsų nugalėjo ligą. Jis dėl mūsų nugalėjo pagundą, nuvertė vartus; paėmė raktą iš gundytojo ir atidavė jį tikinčiajam iš Abrahamo Sėklos, ir tarė: „Jei jis gundo jus, pasipriešinkite jam, ir jis bėgs nuo jūsų“. O, tai bent! Paspriešinkite jam!

⁶⁴ Jis nugalėjo ir mirtį ir pragarą. Jis prisikėlė trečią dieną, sakydamas: „Aš nugalėjau. Ir kadangi Aš gyvenu, jūs taip pat gyvenkite“. O, koks pažadas! Tai Abrahamo Sėklai. Jis nugalėjo kapa, prisikėlė trečią dieną, dėl mūsų išteisinimo. Kai Jis prisikėlė, Jis buvo mūsų išteisinimas. Ką tai reiškia mums? Jis nugalėjo ligą. Jis nugalėjo mirtį. Jis nugalėjo pragarą. Jis nugalėjo kapa. Jis nugalėjo pagundą. O!

⁶⁵ „Dabar mes esame daugiau nei nugalėtojai per Jį, kuris pamilo mus ir atidavė savo gyvybę“, būdamas Abrahamo Karališkoji Sėkla. Su ta pačia Dievo Dvasia mumyse, kuri buvo Jame, mes esame daugiau nei nugalėtojai. Visi vartai buvo užkariauti dėl mūsų. Vienintelis dalykas, kurį mes turime padaryti - tai užimti juos. Tai jau nugalėta. Liga nugalėta. Mirtis nugalėta. Pragaras nugalėtas. Kapas nugalėtas. Viskas nugalėta, ir mes turime raktus, per Jo malonę. Ar jūs bijote ikišti juos į spyną ir pasakyti: „Aš ateinu Jėzaus Kristaus Vardu“? „Prašykite Tėvą bet ko Mano Vardu“. Aš myliu Jį.

⁶⁶ Praėjo du tūkstančiai metų, du tūkstančiai metų, ir Jis vis dar čia, tarp mūsų, Galingas Nugalėtojas, kuris perplėšė uždangą į dvi dalis, prisiėmė ant Savęs kiekvieną ligą, kiekvieną negalavimą, viską, ir nunešė mūsų negalias ant kryžiaus, ir mūsų ligas, ir mūsų negalias, ir nugalėjo jas, ir prisikėlė dėl mūsų išteisinimo, ir po dviejų tūkstančių metų stovi gyvas, kad apreikštų Save kaip gyvas Jėzus Kristus, tarp Karališkosios Abrahamo Sėklos, kuri yra paveldėtoja visko. O, tai bent! Tie, kurie po to, eis per išbandymą - Žodžio pažadą! Jeigu jūs galite patikėti Žodžiu, tuomet jūs taip pat esate Abrahamo Sėkla. Štai kaip jūs ateinate į Tai.

⁶⁷ Jeigu jūs negalite išlaikyti to Žodžio išbandymo, tuomet, jei abejojate Juo, šiek tiek įtarinėjate dėl Jo, vargiai galite patikėti Juo, yra kažkas viena ar kita, jūs negalite Juo patikėti, tuomet nestokite į maldos eilę. Aš net nedrįščiau kvailioti prie altoriaus, kol neįgysite pakankamai malonės, kad žinotumėte, jog Dievo Žodis yra tiesa.

⁶⁸ Ir kai jūs kartą prasilaušite pro tą netikėjimo uždangą, tuomet jūs turėsite savo rankose raktus nuo mirties, pragaro ir kapo, nes jūs turite Nugalėtoją, Kuris nugalėjo už jus. Tuomet jūs turite Hebrajams 13:8, kur mums sakoma: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Kaip mes galime tai padaryti?

⁶⁹ Žmonės šiandien sako: „O, na, aš pasakysiu jums, Jis tam tikru būdu, Jis yra“.

„Jis yra tas pats“, - Biblijoje pasakytą.

„O, na, Jis šiandien nedaro taip, kaip Jis darė“.

⁷⁰ Mes randame tai tiesiog dabar, kai mes matome patvirtintą Jo Žodį. Ką tai daro? Tai netikėtai vėl Jį gražina jiems. Amen.

⁷¹ Tikroji Abrahamo Sėkla tiki Tuo. Jie žino Tai. Ir Jis stovi šį vakarą, kaip Jis sutiko ten Abrahamą, Loto dienomis, ir padarė tą stebuklą, kaip Jis padarė, pasakydamas Sarai tai, ką ji kalbėjo Jam už nugaros. Jėzus pažadėjo, kad Karališkoji Abrahamo Sėkla, Bažnyčia matys tą patį dalyką prieš pat Jo Atėjimą. Kas tai? Tai turi įvykti. Dievas tai pažadėjo. Jėzus Kristus tai patvirtino ir pasakė, kad taip ir bus, ir štai šiandien mes, po dviejų tūkstančių metų, matome Jį tarp mūsų, vis dar Galingą Nugalėtoją! Jis nugalėjo mirtį, pragarą, kapą, visus prietarus; paėmė Žodį. . . ? . . . ją. Taip.

⁷² Jis pasakė: „Jeigu jūs pasiliksite Manyje, ir Mano Žodžiai jūmyse, prašykite, ko norite, ir tai jums bus duota“. Kas tai buvo? Žodis, Kristus, Kuris yra jūsų širdyje. „Jei pasilikate Manyje ir Mano Žodžiai pasilieka jūmyse, tuomet jūs nugalėjote viską, kadangi Aš nugalėjau tai už jus. Jei pasilikate Manyje, jeigu jūs galite suprasti Mane, jei galite pasilikti Manyje. Kas Mane tiki, tas Mane priima; ne tiesiog išivaizduoja, kad tikį, bet gali priimti. Kas klauso Mano Žodžių, supranta Mano Žodžius ir

tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą; ir nepateks į pagundą ar pasmerkimą, bet perėjo iš mirties į Gyvenimą“. Štai Jis, Galingas Nugalėtojas!

⁷³ Štai Jis šiandien, tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Štai Jis pasirodo prieš Abrahamo Sėklą, kuri buvo pašaukta iš Babilono, pašaukta iš Sodomos, pašaukta iš pasaulio ir atskirta, parodanti, kad Jo pažadas visiškai teisingas. Po dviejų tūkstančių metų, štai Jis stovi mūsų tarpe, šį vakarą, tas Galingas Nugalėtojas, Dievo Žodis, Kuris gali išvelgti mintis, esančias širdyje, ir išvelgti jų ketinimus. Kas tai? „Tavo Sėkla užvaldys savo priešo vartus“. Kas tai? Tai Abrahamo Sėkla, Karališkoji Sėkla, tikinti Žodžiu. O Žodis yra—Žodis yra Dievas.

⁷⁴ Dabar, kai mes tai matome, galime šaukti su jais, kaip senovės poetas:

Gyvendamas - Jis mylėjo mane; mirdamas - Jis išgelbėjo mane;
 Palaidotas - Jis nusinešė mano nuodėmes;
 Prisikeldamas - Jis išteisino laisvai visiems laikams:
 Vieną dieną Jis ateis—o, šlovinga diena!

⁷⁵ kažkas pasakė: „Tu sensti, vaikine“. Aš niekuo negaliu padėti.

⁷⁶ Nuo tada, kai buvau mažas berniukas, vienintelis mano pasiekimas - pamatyti Jėzaus Kristaus Atėjimą. Tam tikslui aš atidaviau savo gyvenimą. Vis dar esu už sakyklos, kaip pagyvenęs žmogus, tikiu ta pačia Istorija, ir didingiausias dalykas, apie kurį galiu galvoti, tai matyti Jėzų Kristų, ateinantį iš dangų pasiimti Savųjų. Dieve, tuomet mano... Nenuostabu, kad mes galime dainuoti:

Visi te pripažįsta Jėzaus Vardo jėga!
 Te Angelai nusilenkia;
 Atneša karališkąją diademą,
 Ir vainikuoja Jį visų Viešpačiu.

⁷⁷ Kodėl? Jis yra Galingas Nugalėtojas. Jeigu jūs esate Jame - jūs esate Žodyje. Jis pasakė: „Jei pasiliecate Manyje, prašykite, ko norite“. „Ko norite“, - nes visi vartai jau užkariauti. Tuomet mes galime pasakyti:

Kiekvienas pažadas Knygoje yra mano,
 Kiekvienas skyrius, kiekviena eilutė ir pastraipa.
 Aš pasitikiu Jo Dievišku Žodžiu,
 Nes kiekvienas pažadas Knygoje yra mano.

⁷⁸ Draugai, ar jūs suprantate, ką tai reiškia? Kiekvienas pažadas, kurį Dievas davė Abrahamui, kiekvienas pažadas, kuris buvo ištartas per pranašus, kiekvienas pažadas, kurį Jėzus Kristus pažadėjo šiai dienai - Jis yra čia, kad patvirtintų tai ir

parodytų, jog Jis gyvena amžinai. „Tavo Sėkla užvaldys priešų vartus“.

⁷⁹ Kai ateina mirties valanda. Jūs klausiate: „Kaip gi dėl to?“ Jūs vis dar turite tą Paveldą, apie kurį kalbėjo Paulius. „O kape, kur tavo pergalė? O mirtie, kur tavo geluonis? Bet aciū Dievui, Kuris duoda mums pergalę per tą Galingą Nugalėtoją, Jėzų Kristų“. O!

Te Angelai nusilenkia;
Atneša karališkąjį diadema,
Ir vainikuoja Jį visų Viešpačiu.

⁸⁰ Ši vakarą, po dviejų tūkstančių metų, mes stovime, kad pamatytume Jį, Galingą Nugalėtoją, Kuris perplėšė uždangą, skyrusią mus nuo bet kokio Dievo pažado, ir mes Jame esame daugiau nei nugalėtojai. Pasimelskime.

⁸¹ Dangiškasis Tėve, kai mes stovime čia, ši vakarą, Šventosios Dvasios Akivaizdoje, to didingo Jėzaus Kristaus Asmens Dvasios pavidale, Kuris buvo pažadėtas, kad nužengs ant Abrahamo Sėklos, Karališkosios Sėklos, mes meldžiame, O Dieve, jei čia yra vyras ar moteris, vaikinai ar mergina, kurie nepažįsta Tavęs, savo mintyse jie turi abejonių ir nuogaštavimų dėl Dievo Žodžio, ar Tai yra Tiesa ar ne, O Didis Dieve, Kuris davei pažada, atiek ši vakarą! Yra vienas didingas pažadas, kurį Tu davei, Viešpatie, Tu gali ištesėti tą pažada, Tu pasakei: „Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys; ir dar didesnius darys, nes aš einu pas Tėvą“. Tėve Dieve, mes meldžiame, kad Tu patvirtintum Savo Žodį.

⁸² Ši vakarą čia yra daug Abrahamo vaikų, kurie serga. O, šėtonas užrakino juos; patalpino juos viduje, jie pasuko raktus ir pasakė: „Dabar tu turi mirti; tu turi širdies problemą. Tu turi *ta, aną ar kitą*, ir tu turi mirti“.

⁸³ O Dieve, te ši vakarą nuskamba jubiliejinis Evangelijos trimitas, kad kiekvienas vergas galėtų išeiti į laisvę! Jėzus Kristus nugalėjo tuos vartus. Mes savo rankose laikome raktus. O! „Mano Vardu jie išvarinės demonus. Jei ko nors prašysite Tėvą Mano Vardu, Aš tai padarysiu. Kas Mane tiki, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Dievo Žodis yra aštresnis ir galingesnis už dviašmenį kalaviją, perveriantis iki kaulų smegenų, ir netgi įžvelgiantis mintis, esančias širdyje“.

⁸⁴ „Ir kaip tai buvo Nojaus dienomis, taip bus ir ateinant žmogaus Sūnui, nes jie valgė, gėrė, tuokėsi, vedė; vykdė dideles statybų programas“. Ir mes stebime pasaulį, „Bus ženklų, baisių reginių danguje (tai skraidančios lėkštės), žemės drebėjimų įvairiose vietose, šėlstanti jūra (potvynių bangos), žmogaus širdis palūš (baimė), nerimas tarp tautų, sumaištis laike“.

⁸⁵ „Ir kaip tai buvo Loto dienomis, taip bus ir ateinant žmogaus Sūnui“. O Dieve, atiek ši vakarą ir įvykdyk Savo Žodį, atiek ši

vakarą ir pagerbk Abrahamo vaikų tikėjimą. Mes prašome to per Jėzaus Kristaus Vardą. Amen.

⁸⁶ Te Viešpats jus gausiai palaimina. Šį kartą aš neketinu kviesti prie altoriaus. Paliksiu tai spręsti jums. Aš manau, kad daugelį kartų, kvietimai prie altoriaus. . . Aš tikiu jais. „O visi, kurie priėmė, buvo pakrikštyti“. Štai taip: „Kurie priėmė Jį“. Mes melsimės už liginus.

⁸⁷ Aš galėčiau kalbėti čia visą vakarą. Jūs esate miela auditorija. Bet tai, ką aš kalbu - tai tik žmogus; bet jei aš kalbu Jo Žodžius, tuomet tai ne mano žodžiai - tai Jo Žodžiai. Jei aš ką nors pasakau, o Dievas to nepatvirtina, tuomet tai buvo mano žodis. Jei aš pasakau Jo Žodį ir Jis patvirtina Jį, kas yra tas nuodėmingas vyras ar moteris, vaikas ar mergina, kurie nueis ir sakys, kad Jis nėra teisingas?

⁸⁸ Jėzus, pasakyta, kai Jis darė šiuos dalykus, jie sakė: „Šis Žmogus yra ateities spėjėjas. Jis - šėtonas!“ Ateities spėjėjas, bet kuris žino, kad ateities spėjimas yra nuo šėtono. Jis pasakė: „Jis yra ateities spėjėjas“. Bet ar jūs kada nors matėte ateities spėjėją, pamokslaujantį Evangeliją? Ar jūs kada nors matėte ateities spėjėją, išvarantį demonus? Ne, iš tiesų, jie to nedaro.

⁸⁹ Jis pasakė: „Taigi, Aš, žmogaus Sūnus, jums tai atleisiu. Bet kai ateis Šventoji Dvasia, kalbėti prieš Ją - niekada nebus atleista nei šiame, nei būsimajame pasaulyje, nes Dievo darbą vadinate netyra dvasia“.

⁹⁰ Dieve, būk šį vakarą gailėtingas mums ir meldžiu, kad Dievas nužengtų ir patvirtintų šį žodį jūsų akivaizdoje.

⁹¹ Broli, sese, tai mano siela. Aš turėsiu susitikti su Dievu. Aš esu atsakingas už tai, ką jums sakau. Dievas laikys mane atsakingu už tai. Teisingai. Kokia man būtų nauda stovėti čia ir kalbėti šiuos dalykus, jei žinočiau, kad pasmerkiu savo sielą pragarui?

⁹² „Yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet jo pabaiga - mirties keliai“. Dievui nereikia išaiškintojo. Kaip aš ir sakiau, Jis Pats išaiškina Savo Žodį.

⁹³ „Abrahamo Sėkla užvaldys priešo vartus“. Ar jūs tikite tuo?

⁹⁴ Jei galėčiau jus išgydyti, aš tai padaryčiau. Kristus jau išgydė jus. Vienintelis dalykas - jūs turite savo rankoje raktą. Tas raktas yra jūsų tikėjimas, kad paimtumėte jį į rankas. Atrakinkite tai šį vakarą, ar padarysite? Jam ateinant tarp mūsų, tam Galingam Nugalėtojui, kuris nugalėjo visas ligas, ateinant čia ir parodant jums, kad Jis tai padarė, nes Jis vis dar yra Žodis. „Ir Žodis yra išvelgėjas minčių, esančių širdyje“.

⁹⁵ Kokia maldos kortelė? B, vienas iki. . . Nuo ko mes pradėjome, aną vakarą? [Kažkas sako: „Pirmu“—Red.] Pradėkime nuo penkiasdešimto. Kas turi maldos kortelę B, penkiasdešimt? Pakelkite savo ranką. Maldos kortelė B. Mes

pradėjome nuo pirmo, aną vakarą, taigi ši vakarą mes pradėsime nuo penkiasdešimto.

⁹⁶ Kas turi B, B, penkiasdešimt? Pakelkite savo ranką. Maldos kortelė B, penkiasdešimt. Jūs norite pasakyti, kad jos čia nėra? Ar jūs turite ją? Gerai, B, penkiasdešimt. B, penkiasdešimt vienas, kas turi ją? B, penkiasdešimt vienas, gerai. B, penkiasdešimt du, kas turi B, penkiasdešimt du? Gerai, jūs turite ją. B, penkiasdešimt trys, penkiasdešimt keturi, ateiškite tiesiai čia. Penkiasdešimt keturi, penkiasdešimt penki.

⁹⁷ Mano sūnus ateina čia, tiesiog prieš man ateinant, ir sumaišo krūvą kortelių. Ir matote, kaip jos yra, viena *čia* ir kita *ten*? Jie nežino. Jūs galite ateiti štai *šia* eile čia ir gauti pirmą, kitas – dešimtą, dar kitas – dvidešimt penktą. Mes nežinome, kur ji randasi, bet kur jos bebūtų.

⁹⁸ Taigi, kiek mes pakvietėme? Penki, keturi? B, penkiasdešimt. Buvo B, penkiasdešimt, ar ne? [Kažkas sako: „Taip“—Red.] B, penkiasdešimt iki penkiasdešimt penkių. Penkiasdešimt šeši, penkiasdešimt septini, penkiasdešimt aštuoni, penkiasdešimt devyni, šešiasdešimt. Taigi, pažiūrėkime, vienas, du... Suskaičiuok juos, Bili, ir mes... Šešiasdešimt, septyniasdešimt, pirma te jie sustoja, jei galite. B, penkiasdešimt iki septyniasdešimt, septyniasdešimt penki. Suskaičiuokite juos, broli Roy, jei galite, kol aš kalbėsiu auditorijai.

⁹⁹ Kiek iš jūsų dabar, žiūrint į šią pusę, ir jūs neturite maldos kortelės?

¹⁰⁰ Atminkite, Jėzus pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“. Ar tai tiesa? Tai tiesa. Ar jūs tikite tuo? Taip pasakė Abrahamo Sėkla.

¹⁰¹ Biblijoje sakoma, kad: „Jis yra Aukščiausias Kunigas“. Hebrajams 4-as skyrius: „Jis yra Aukščiausias Kunigas, kuris gali atjausti mūsų silpnybes“. Ar jūs tikite tuo? Jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, kaip Jis tai padarys?

¹⁰² Biblijoje buvo viena moteris, kaip suprantate, ką aš noriu pasakyti. Moteris, Biblijoje, galbūt ji neturėjo maldos kortelės; bet savo širdyje ji pasakė: „Jei galėčiau paliesti tą Žmogų, aš tikiu Juo“. Ji išleido viską, ką turėjo, gyd-... gydytojams. Jie negalėjo jai padėti. Jos atvejis buvo per sunkus. Jie negalėjo jai padėti. Bet ji tikėjo, kad Dievas jai padės. Ir ji palietė Jo kraštą, Jo drabužio kraštą.

¹⁰³ Ir Jis tarė: „Aš pajutau, kad iš Manęs yra išėjusi jėga“. Teisingai?

¹⁰⁴ Ar jūs tikite, kad Jis yra tas pats ši vakarą? Ar jūs tikite, kad Jis yra čia? Kiek iš jūsų tiki, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų? Taigi, kaip jūs galite įrodyti, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų?

¹⁰⁵ Ne taip seniai pas mane atėjo ižymus baptistas, ir jis pasakė: „Broli Branhamai, kartą aš buvau nugalėtas—nugalėtas

musulmono, kuris tai pasakė. Jis pasakė: „Jeigu Jis prisikėlė, Jis pažadėjo, kad Jis darys tą patį. Pažiūrėkime, kaip Jis tai daro““. Suprantate, jie mano, kad Jis to nepadarė.

¹⁰⁶ Bet mes tikime, kad Jis tai daro. Mes tikime, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų. Pasaulyje nėra kitos religijos, galinčios įrodyti, kad jos ikūrėjas yra gyvas - tik krikščionybė. Ir vienintelis būdas, kuriuo Dievas gali Tai patvirtinti, tai per tuos, kurie tiki Tuo, nes tai vienintelis būdas, kuriuo Dievas įvykdo Savo Žodžius - per tuos, kurie tiki Tuo.

¹⁰⁷ Dabar, kol jie čia išsirikiuoja į šią nedidelę maldos eilę, aš nežinau, kiek mes jų turėsime, aš noriu, kad kiekvienas iš jūsų užimtumėte savo poziciją, sėdėtumėte savo vietoje, nejudėtumėte, žiūrėtumėte į šią pusę ir melstumėtės, sakydami: „Viešpatie Jėzau, aš tikiu“.

¹⁰⁸ Jūs prisimenate, Jis man pasakė: „Jei pasieksi, kad žmonės patikės tavimi; ir tuomet, kai melsiesi būsi nuoširdūs“. Tai perėjo per visą šią šalį, iš vienos vietos į kitą, penkiolika metų, tai nė karto nepatyrė nesėkmės. Tai niekada nenuvylė.

¹⁰⁹ Dievas, vienas dalykas, kurio Dievas negali padaryti, tai nuvilti. Jis turi laikytis Savo Žodžio. Aš tikiu tuo. Aš tikiu tuo lygiai taip pat, kaip aš. . . labiau, nei aš tikiu tuo, jog stoviu čia, labiau nei aš tikiu, jog esu šiame pastate; tai gali būti miržas, tai gali būti sapnas. Savo sieloje aš žinau, kad Jėzus Kristus, Dievo Sūnus yra gyvas. Ir jūs, būdami Abrahamo Sėkla, būdami mirę Kristuje, jūs esate Abrahamo Sėkla.

¹¹⁰ Taigi, jie turi čia keletą nosinaičių. Jos labai padėjo tiems žmonėms, kurie tiki. Dabar palenkime savo galvas, kol jie ruošiasi, ir pasimelskime už jas.

¹¹¹ Dangiškasis Tėve, Biblija mus išmokė ir čia yra žmonių, kurie tiki, kad kiekvienas Tavo pasakytas Žodis yra Tiesa. Viešpatie, kartais jie svyruoja ir raktu baksnoja į rakto skylutę, nepataikydami į ją ir braižydami, bet jie tiki, kad ji ten. Tiesiog leiskite jiems toliau baksnoti, jie suras ją, nes ji yra ten. Ir tas raktas yra teisingas raktas: „Jei gali tikėti, viskas įmanoma“. Kaip dabar buvo dainuojama ar grojama ši daina.

¹¹² Biblijoje sakoma, kad „Paulius, paėmęs nuo savo kūno nosinaites ir prijuostes siuntė jas ligoniams ir kenčiantiems, ir netyros dvasios paliko žmones, ir jie buvo išgydyti“.

¹¹³ Taigi, Viešpatie, mes žinome, kad šventas Paulius yra su Tavimi. Bet, tai buvo ne jis; tai buvai Tu, Viešpatie, Kristus jame. „Ne aš gyvenu, bet Kristus gyvena manyje“, - jis pasakė.

¹¹⁴ Ir dabar šiai kartai, šiandien Tu vis dar esi Kristus, kaip ir buvai vakar. Ir kai meldžiuosi už šias nosinaites, liesdamas jas, aš meldžiu, kad Tu sunaikintum kiekvieną priešą. Suteik jiems tikėjimą, kad jie žinotų, jog priešas nugalėtas.

115 Ir kartą, Raudonoji jūra, kaip mes ką tik kalbėjome, atkirto Izraelį nuo pažado, ir jie vykdė savo pareigą. Ir vienas rašytojas pasakė, kad: „Dievas pažvelgė piktu žvilgsniu per Ugnies Stulpą, jūra išsigando ir atvėrė savo vartus, ir jie perėjo į kitą krantą“.

116 Pažvelk žemyn, ši vakarą, per Jėzaus Kristaus Kraują. Ir tegul, kai šios nosinaitės bus uždėtos ant sergančiojo, te ši vakarą priešas mato mūsų tikėjimą, kai mes meldžiamės už jas šia tikėjimo malda. Ir te kiekvienas iš jų bus išlaisvintas, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

117 Dabar noriu, kad man skirtumėte visą savo dėmesį. Kas esate čia prie mikrofono, jūs galite padidinti garsą. Nes jei Šventoji Dvasia tai padarys. . . Aš nesakau, kad Jis padarys.

118 Taigi, jei kas nors ateis čia ir pasakys jums, kad jie turi galią išgydyti sergančius, netikėkite tuo. Visa jėga yra Kristuje. Jis yra Nugalėtojas, o ne jūs ar aš. Mes tiesiog priimame tai, ką Jis padarė. Joks žmogus neturi galios išgelbėti ar išgydyti.

119 Kiekvieno žmogus pasaulyje - kaina jau sumokėta. Reikalavimas sumokėtas. Kaip tai buvo padaryta? „Jis buvo sužeistas už mūsų nusižengimus, Jo rėžiais mes buvome išgydyti“. Už jūsų—jūsų išgydymą sumokėta. Už jūsų išgelbėjimą sumokėta. Ar jūs turite tikėjimą, kad ateiti, priimti tai? Štai ir viskas. Jeigu jūs esate Abrahamo Sėkla, jūs turite. Dievas pažadėjo tai. Jumyse yra kažkas, kas sako, kad tai yra, ir taip yra.

120 Taigi, kas yra dovana? Ar dovana, tai eiti ir gydyti žmones? Ne. Dovana - tai patraukti save iš kelio, kad Dievas galėtų jus naudoti.

121 Taigi, Jis pažadėjo, kad paskutinis ženklas, pasak Jėzaus Kristaus, bus: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, prieš pat jai sudegant“. Ne prieš tai, kai įvyko kiti dalykai, Lotas pamokslavo Evangeliją ir taip toliau; ne tai. Bet prieš pat ją sudeginant, Dievas nužengė žmogaus pavidalų ir sėdėjo su išrinktąja Bažnyčia, Abrahamu ir jo grupe, turėjusia pažadą.

122 Taigi, atminkite, tik Abrahamo Sėkla priima tai. „Dar valandėlė, ir pasaulis Manęs nebematys“, - Jėzus pasakė. „Jūs Mane matysite, nes Aš būsiu su jumis, jumyse, iki pasaulio pabaigos“.

123 Bet Jis pažadėjo, tiesiog prieš tai, kai Jis vėl sugrįš: „Kaip tai buvo Sodomoje“, - pažvelkite, kokia tampa Sodoma; pažvelkite, kokia tampa išrinktoji Bažnyčia, pasakė, - taip bus ir ateinant žmogaus Sūnui“. Dievas apsireiškė žmogaus pavidale, kuris, atsukęs Savo nugarą į palapinę, pasakė, ką Sarah padarė palapinės viduje. Visi, žinantys, kad tai Tiesa, pakelkite savo rankas. Būtent taip. Taigi, Jis tai pažadėjo. Mes esame laiko pabaigoje. Taigi, atminkite, tai buvo paskutinis dalykas, kuris įvyko; ir pagonių pasaulis buvo sudegintas,

Sodoma, ir pažadėtasis sūnus pasirodė veiksmo vietoje. Mes laukiame pažadėto Sūnaus, Dievo Sūnaus.

124 Štai taip. Te Dievas atveria jums akis. Aš nežinau ką daugiau pasakyti. Te Jis atveria jums akis.

125 Taigi, Dangiškasis Tėve, aš esu bejėgis, esu krūva molio, kuri Tu suformavai ir pastatei čia. O Dieve, te ši vakarą aš turėsiu Tavo malonę ir Buvimą, kad Tu galėtum panaudoti šiuos mažus molio gabalėlius, kuriuos Tu čia turi. Kad tie, Viešpatie, kuriuos Tu pašaukei Amžinam Gyvenimui, ir galbūt jie dar nėra Jo priėmę, te jie pamato šiuos pažadus. Galbūt jie buvo mokomi, kad tai buvo skirta kitai dienai, bet tai yra čia Biblijoje. Patvirtink Tai, Viešpatie. Tai Tavo Paties išaiškinimas. Tam daugiau nieko nereikia. Jei Tu tik padarysi tai, tuomet jie pamatys, kad Žodis yra tiesa. Suteik tai, Tėve. Mes pavedame save Tau.

126 Leisk, Viešpatie, kiekvienam čia esančiam žmogui šį vakarą panaudoti savo tikėjimą. Te ši vakarą kiekvienas Abrahamo giminės narys, per Jėzų Kristų, turi tikėjimą ir priima Tavo Buvimą. Ir mes atiduosime Tau šlovę. Amen.

127 Taigi, tai yra- . . . Dabar, tai keista. Noriu, kad jūs dabar padėtumėte man, melskitės už mane. Sėdėkite labai tyliai, nevaikščiokite. Sėdėkite ramiai, melskitės.

128 Taigi, suprantate, tai pereina nuo evangelizacijos prie tokio atsipalaidavimo tam tikru būdu, kad Dievo Dvasia galėtų jus visiškai perkelti į kitą išmatavimą.

129 Taigi, čia stovi ši jauna . . . Prieikite šiek tiek arčiau, ponია. Ir tiesiog . . . Viskas gerai, taigi aš nebūsiu atsitraukęs nuo šio mikrofono. Suprantate, aš nežinau, kas nutiks, suprantate, ir tuomet kartais, jūs žinote . . . Taigi, vienintelis būdas, kaip aš tai žinau, tai—tai dėka šio mikrofono, suprantate, ir jie bando ten įrašyti tai, ir aš tiesiog nežinau kas.

130 Dabar mes nepažįstame vienas kito. Aš nepažįstu jūsų, niekada gyvenime nesu jūsų matęs. Bet jūs esate daug jaunesnė už mane. Ir mes tikriausiai gimėme mylių atstumu vienas nuo kito ir daugelio metų skirtumu. Tai mūsų pirmas susitikimas. Ar tai tiesa? Jei taip, pakelkite savo ranką, kad auditorija pamatytų. Taigi, ji tik moteris, stovinti čia.

131 Pažvelkite, grįžkime prie Rašto. Paimkime Švento Jono 4. Kiekvienas iš jūsų perskaitykite tai, kai grįšite namo. Ne—ne tai, kad ši moteris yra tokio tipo moteris; aš nežinau. Ir jūs žinote, kad aš nesu Jėzus Kristus. Bet Jis yra čia. Tai Jis. Taigi, Jo Dvasia, patepdama mus, gali atskleisti jos problemą, kaip Jis tai padarė moteriai prie šulinio. Tas pats dalykas.

132 Ir kur, dėl to, kunigai ir tų laikų vadovai sakė: „Šis Žmogus yra ateities spėjėjas, ar šėtonas, Belzebubas“.

133 Ši moteris pasakė: „Pone, aš matau, kad Tu esi pranašas. Mes žinome, kad Mesijas ateina, ir tai bus Jo ženklas“.

134 Taigi, kiek iš jūsų žino, kad tai tiesa? Na, jeigu Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, argi ši vakarą tai nebūtų Jo ženklas? Ar Jis pažadėjo, kad tai bus, prieš pat laikų pabaigą? Dabar pažiūrėkite, ar Jis laikosi Savo pažado Abrahamo Sėklai.

135 Taigi, jei kas nors iš čia esančių mano, kad tai neteisinga, jūs ateiškite čia ir padarykite tą patį. Jei ne, tuomet nieko apie tai nesakykite. Jums suteikiama garbė tai padaryti.

136 Dabar, Kristaus Vardu, aš kiekvieną dvasią paimu į savo kontrolę, Dievo šlovei ir garbei.

137 Aš tiesiog minutėlę turėsiu su jumis pasikalbėti, panele. Jūs žinote, mūsų Viešpats kalbėjosi su ta moterimi prie šulinio. Jis pasakė: „Atnešk Man atsigerti“. Ką Jis darė?

138 Dabar žiūrėkite, Jis pasakė, Švento Jono 5: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums, Sūnus, - tai buvo Jis, kūnas, - „Pats nieko negali daryti, - tik tai ką Jis matė Tėvą darant. „Ką Tėvas daro, Jis parodo Sūnui. Suprantate, Aš Pats nieko negaliu daryti, bet kai Aš matau Tėvą darant tai“. Tuomet, Jėzus niekada nepadarė nė vieno stebuklo, kol pirma Dievas Jam neparodė per regėjimą; ne kalbėjo Jam į ausį, bet parodė Jam. „Ką aš matau“, ne girdžiu, „matau Tėvą darant“. Štai kas padarė Jį Pranašu, panašiu į Možę, kaip pasakė Mozė. Dabar, kai Jis—Jis žinojo Tėvą. . . Jis buvo. . .

139 Jis ėjo į Jerichą, bet Jam reikėjo eiti per Samariją, ir Jis atėjo į Sicharo miestą. Ir dabar matote, samariečiai laukė Mesijo.

140 Žydai jo laukė, ir Jis parodė jiems Savo ženklą. Pilypas, Natanaelis, Petras, kai tik tas ženklas buvo padarytas, jie pasakė: „Tu esi Dievo Sūnus“.

Rabinas pasakė: „Šis Žmogus yra Belzebubas“.

141 Bet dabar atminkite, pagonys, mes, mes buvome anglosaksai, mes—mes nelaukėme jokio Mesijo. Mes buvome pagonys, romėnai ir taip toliau. Mes nelaukėme Mesijo. Jis ateina tik pas tuos, kurie Jo laukia.

142 Bet samariečiai laukė Jo, taigi Jis turėjo keliauti pro juos, per Samariją. Jis atsisėdo prie šulinio. Išėjo jauna ponija, tikriausiai maždaug jūsų amžiaus. Ji buvo prastos reputacijos moteris. Spėju, kad esate skaičiusi istoriją. Ir Jis pasakė: „Moterie, atnešk Man atsigerti“.

143 Ji atsakė: „O, Tau, žydui, neįprasta prašyti tokio dalyko iš samarietės“.

144 Jis tarė: „Bet jei tu žinotum, su kuo kalbi, tu paprašytum Manęs gerti“.

145 Pokalbis tęsėsi. Galiausiai Jis surado, kur buvo jos problema. Jūs prisimenate, kas tai buvo? Ji turėjo per daug vyrų. Ir pasakė: „Eik ir pakviesk savo vyrą, ateikite čia“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

146 Pasakė: „Tu gerai pasakei, – tarė, – kadangi tu turėjai penkis, ir tas, su kuriuo dabar gyveni, nėra tavo“.

147 Ji atsakė: „Pone, aš matau, kad Tu esi pranašas. Mes žinome, kad Mesijas ateina, Jis mums pasakys šiuos dalykus“.

Ir Jis tarė: „Aš esu Jis“.

148 Ji paliko savo vandens indą, nubėgo į miestą ir pasakė: „Ateikite pažiūrėti Žmogaus, kuris pasakė man, ką aš esu padariusi. Argi tai ne Mesijas?“ Jie neturėjo pranašo jau šimtus metų. Ir čia buvo Žmogus, kuris tvirtino esąs Mesijas, ir įrodė esąs pranašas, ir parodė Mesijo ženklą.

149 Ar tuomet jūs patikėtumėte tuo pačiu, jei Jis padarytų tą patį, nes Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, ir šiuose Raštuose yra pažadėjęs, kad Jis tai padarys?

Ar tai leis auditorijai patikėti?

150 Jūs kenčiate dėl inkstų sutrikimo. Jei tai tiesa, pakelkite savo ranką.

151 Kodėl tai visada atsimuša į mano veidą? Kažkas sako: „Jis atspėjo tai“. Aš niekada to nenuspėjau.

152 Čia, ji yra puiki moteris. Ar jūs tikite manimi? Taigi, jūs žinote, aš niekada to nenuspėjau. Leiskite man pasakyti dar kai ką. Jūsų vyras yra su jumis. Jis taip pat kenčia. Ar ne taip? Stuburo būklė. Teisingai. Ar ne taip? Su jumis yra mažas berniukas. Jis taip pat kenčia. Jūs norite, kad už jį pasimelstų. Jam kažkas negerai su akimis. Teisingai. Su jumis yra maža mergaitė, ji, kaip ir jūs, turi inkstų problemų. Ar tai tiesa? Taigi, jūs visi galite pasveikti, jei tikite. Ar jūs tikite tuo? Telaimina jus Dievas. Eikite savo keliu ir būkite sveiki.

153 Ar jūs tikite? Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Kas tai? Ką Jis stengiasi padaryti? Jums, Abrahamo Sėklai, Jis parodo jums, kad Jis nėra miręs. Aš negaliu daryti tų dalykų. Jis nėra miręs. Bet Jis yra gyvas, parodantis jums, kad jūs turite teisę užvaldyti savo priešo vartus. Tai turėtų būti išspręsta.

154 Ši ponia, ateikite štai čia, minutėlei. Mes, manau, esame kažkur to paties amžiaus. Bet, kiek žinau, mes—mes vienas kito nepažįstame. Aš nepažįstu jūsų, ir mes esame nepažįstami. Aš nieko apie jus nežinau. Jei tai tiesa, pakelkite savo ranką, matote. [Sesuo sako: „Teisingai“—Red.] Tiesiog kai kas iš jų padavė jums maldos kortelę, ir štai jūs čia. Gerai. Taigi, jei Viešpats Jėzus. . .

155 Jei aš, galbūt, sakyčiau, kad bandau užimti brolio Oral Robertso vietą, ar kurio nors iš tų didžiųjų tikėjimo vyrų, aš paklausčiau: „Ponia, kas su jumis?“

156 Jūs sakytumėte: „Na, aš turiu *tai ir tai*“. Taigi, jis gali būti ir neteisis. Suprantate? Aš nežinau. Suprantate? Bet, jis, jūs galbūt pasakytumėte jam, kas yra negerai.

157 Jis uždėtų ant jūsų rankas, sakydamas: „Dievas mane siuntė melstis už ligonius. Ar jūs tikite tu?“ - „Taip“. „Šlovė Dievui! Eikite, tikėkite tu“.

158 Viskas gerai. Viskas gerai. Dievas pažadėjo tai. Bet, matote, mes gyvename šiek tiek tolimesnėje dienoje nei tai. Jėzus pažadėjo: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis. Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“.

159 Dabar, jei Dievas gali man pasakyti, kuo jūs buvote, jūs žinosite, ar tai tiesa ar ne, Jis gali jums pasakyti, kas jūs būsite, ir jei tai tiesa, tai taip pat bus tiesa.

160 Jei Jis pasakys, kad ir kas būtų, aš nežinau, bet jei Jis man pasakys, kokia yra jūsų problema, ar jūs taip pat patikėsite tu, auditorija?

161 Aš tikrai turėčiau sustoti. Tą kartą, tas asmuo, kuris buvo čia prieš kurį laiką, turėtų tai patvirtinti. Jėzus tai padarė vieną kartą. Jis daugiau nę karto to nepadarė. Visi Sichare patikėjo tu, patikėjo moters liudijimu, kai ji atėjo, papasakojo jiems, o ji buvo blogos reputacijos moteris. Kriškšionė ką tik paliko pakylą, prieš jus visus! Amen. Bet žmonės, yra vėliau, nei mes galvojame, tegul Viešpats ir toliau įrodinėja Save, didysis Galingas Nugalėtojas, kad Abrahamo Sėkla. . . Bet kaip ir Abrahamas, vieną kartą Jis tai padarė Abrahamui; paskui sunaikino tai, ir vėl tai padarė. Abrahamas be perstojo tikėjo Dievu.

162 Jūs čia ne dėl savęs. Jūs čia dėl kažko kito, ir tai yra ponia. Tai jūsų sesuo. Ir ponia yra mirties šešelyje. Ir ji kenčia nuo diabeto. Ir ji ne iš čia. Ji iš. . . Ji yra iš Luizianos, pelkėtos šalies. Tai. . . Ir čia yra dar vienas dalykas, kad auditorija galėtų tai žinoti. Jūs turite dukrą, kuri labai serga, kuri planuoja dalyvauti šiame susirinkime, ir ji serga epilepsija. Tai tiesa. Tai tiesa. Ar ne taip? Ar jūs dabar tikite? [Sesuo sako: „Taip. Amen“—Red.] Jeigu jūs esate Abrahamo Sėkla, priimkite tai ir išeikite, ir būkite išgydytos Jėzaus Kristaus Vardu.

163 Ar jūs tikite? Žinoma. Atminkite, tai Jo pažadas. Jis pasakė, kad Jis tai padarys. Jis laikosi Savo pažado.

164 Kaip jūs laikotės? Mes esame nepažįstami vienas kitam. Aš jūsų nepažįstu. Bet Dievas jus pažįsta. Ar jūs tikite, kad Dievas gali atskleisti man jūsų problemą, tuomet jūs žinosite, kad tai turi ateiti iš kokios tai dvasinės jėgos. Taigi, yra tik du dalykai, iš kur tai gali ateiti, kiek galite įsivaizduoti. Kai tai įvyksta, to neįmanoma paaiškinti, nes tai yra fenomenas. Ir, taip pat, tai paradoksas; kažkas, na, tai nepagrįsta, tačiau tiesa. Tai būtų paradoksas. Ir dabar, jūs žinote tai, ar tai tiesa ar ne, jūs žinosite, ar Jis pasakė jums tiesą.

165 Taigi atminkite, aš jūsų nepažįstu. Tai turi būti kažkas kitas, ne aš. Jeigu jūs elgiatės kaip fariziejai ir sakote: „O, tai piktoji dvasia“, tuomet jūs turėsite tą atlygį. Jeigu jūs tikite, kad tai Kristus, jūs turite Jo atlygį. Priežastis, dėl ko jūs galite tuo tikėti, nes Jis pažadėjo tai šiai dienai, o to nebuvo nuo to laiko iki šiol. Todėl tai yra paskutinis laikas.

166 Visą laiką kažkas pasirodo prieš jus. Tai vyras, žilaplaukis. Tai jūsų vyras. Sėdintis tiesiai ten. Jis bando priimti savo išgydymą, būdamas po vėžio šešėliu, auglys, vėžys. Jūs turite inkstų problemą, šlapimo pūslės problemą. Jūs esate ponas ir ponია Little. Ar tai tiesa? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Tikėkite visa savo širdimi, ir būkite išgydyti.

167 „Jūs pasakote jo, jų pavardę?“ Na, žinoma. Argi Jėzus nepasakė Petriui: „Tavo vardas Simonas, Jonos sūnus“?

168 Čia yra vyras. Mes nepažįstame vienas kito, pone. Aš jūsų nepažįstu. Bet jūs esate žmogus, kaip—kaip ir Petras atėjo pas Viešpatį Jėzų, mes susitikome. Ar jūs tikite, kad esu Jo tarnas? Ar jūs tikite, kad tai, ką aš pasakiau, yra tiesa? [Brolis sako: „Taip, pone. Aš tikiu, pone“—Red.] Jeigu jūs galite tuo patikėti! Aš, jeigu galėčiau ką nors padaryti dėl jūsų, aš tai padaryčiau, bet aš nieko negaliu padaryti. Jis jau tai padarė; tai tiesiog kažkas, kuo jūs turite patikėti. Ir, suprantate, tai ne aš. Jei tai būčiau aš, aš—aš padaryčiau dėl jūsų viską, ką galiu. Bet Jis davė man dovana, ir aš tiesiog atsipalaidavau Jo akivaizdoje, ir Jis kalba. Ar jūs tikite tuo? [„Taip“.]

169 Ar jūs tikite tuo, auditorija?

170 Aš norėjau surasti vyrą. Jūs turite keletą problemų. Bet vienas iš jų yra tas, kad jūs turite auglį ant dešinės akies. Tai pagrindinė jūsų problema. Čia dar vienas dalykas, čia vis pasirodo moteris. Tai jūsų žmona. Ar jūs tikite, kad Dievas gali man pasakyti, kas yra negerai su jūsų žmona? Jos problema yra jos burnoje. Tai jos dantys. Teisingai. Ar jūs tikite, kad tas pats Jėzus, Kuris žinojo, kas buvo Simonas Petras, gali man pasakyti, kas jūs esate? [Brolis sako: „Taip“—Red.] Ar tai leis jums dar labiau patikėti? [„Taip, pone“.] Tai leis? [„Taip“.] Oskaras Barnes. [„Teisingai“.] Ar tai tiesa? Eikite savo keliu namo, būkite išgydyti.

171 [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . nepažįstamas jums. Aš jūsų nepažįstu, bet Dievas jus pažįsta. Ar jūs tikite, kad Jis gali man pasakyti, kokia jūsų problema? Ar jūs patikėsite tuo visa savo širdimi? Jūsų problema yra aplink jūsų gerklę ir čia krūtineje. Tai—tai kaulų irimas. Jums susidaro gumbai, tarsi mazgai kaulų struktūros viduje. Teisingai. Jūs ne iš čia. Jūs iš miesto, aplink kurį auga apelsinų giraitės. Jis įsikūręs slėnyje, už kurio atsiveria kalnų panorama. Ten yra viešbutis, vadinamas „Antlers“. Tai San Bernardinas. Štai iš kur jūs esate. Grįžkite, Jėzus Kristus jus išgydo, jeigu jūs tikėsite tuo.

172 Yra tik vienas dalykas, galintis išgydyti vėžį - tai Dievas. Ar jūs tikite, kad Jis jus išgydys? [Brolis sako: „Tikrai taip“—Red.] Tikėkite tuo! Eikite, ir te Viešpats Dievas jus išgydo.

173 Pastaruojų metu jūs buvote la-...nepaprastai nervingas, labai nusiminęs. Dėl šio nervingumo jūsų skrandis pateko į tokią būklę. Jūs negalite suvirškinti suvalgyto maisto; atsirūgsta jūsų burnoje. Visa tai yra rūgštis jūsų burnoje. Vėlyvą popietę, jūs labai pavargstate ir visa kita. Jūs turite skrandžio opą. Ar jūs tikite, kad tai jums gali pasakyti tik Jėzus Kristus? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Tuomet eikite ir valgykite savo vakarienę. Tikėkite visa savo širdimi, Jėzus Kristus jus išgydo.

174 Kaip jūs laikotės? Daug kas yra negerai. Bet vienas iš dalykų, kurio jūs bijote, yra tai, kad jūs būsite sukaustyta artrito. Bet ar jūs tikite, kad Dievas išgydys jus nuo jo, padarys jus sveiką? [Sesuo sako: „Taip“—Red.]

175 Viešpatie Jėzau, aš meldžiu, kad Tu suteiktum tai mano sesei. Suteik jai regėjimą. Patrauk iš jos moterišką problemą ir išgydyk nuo artrito, Jėzaus Vardu. Amen.

176 Eikite dabar, tikėdama. Jis tai padarys, ir viskas bus gerai. Neabejokite, tiesiog eikite toliau ir tikėkite visa savo širdimi.

177 Širdies problema yra baisus dalykas, bet Kristus išgydo širdį. Ar jūs tikite tuo? [Sesuo sako: „Taip“—Red.] Eikite, tikėkite, ir viskas bus padaryta. Viskas baigta.

178 Ar jūs manote, kad būsite luoša? Ne, ir aš taip nemanau. Pagal mane, artritas; tas šešelis ten, o, tai vėžys. Ar jūs tikite, kad Jis išgydys jį? [Sesuo sako: „Taip, aš tikiu“—Red.] Eikite, tikėkite tuo. Jis padarys jus sveiką.

179 Tai vargina jus jau kurį laiką, kraujo krešuliai širdyje. Bet ar jūs tikite, kad ši vakarą tai baigsis? Eikite, tikėkite tuo, Jėzus Kristus jus išgydys.

180 Jau ilgą laiką buvo nedidelė problema, dėl moteriškos problemos. Ir tada jūs, jums sunku atsikelti ryte. Jūsų galūnės yra sustingusios. Jūs vargiai galite vaikščioti, iki pat dienos. Tai artritas. Eikite, neabejokite, jūs daugiau to nebeturėsite. Tiesiog tikėkite tuo, visa savo širdimi.

181 Jūs turite keletą dalykų, komplikacijų. Bet vienas dalykas, kuris jus taip vargina, jūs taip pat galvojate apie artritą, kuris suluošina jus. Ar jūs tikite, kad Jis leis jums vaikščioti ir būti sveikai? [Sesuo sako: „Taip, pone“—Red.] Eikite, tikėkite tuo visa savo širdimi, Jėzus Kristus jus išgydys.

182 Nervinga širdis ir artritas, bet ar jūs tikite, kad Dievas jus išgydys? Jūs tikite? Eikite, ir te Viešpats Jėzus jus išgydo.

183 Pastaruosius kelerius metus šis skrandis tikrai suteikė jums daug rūpesčių, ar ne? Daugiau to nebebus. Eikite, tikėkite tuo. Telaimina jus Dievas. Būkite išgydytas.

184 Jūs taip pat galite, jūsų skrandis išgydytas. Eikite, tikėkite visa savo širdimi. Neabejokite.

185 Jums sunku kvėpuoti, ta įsisenėjusi astma jus tikrai slegia, ar ne? Ar jūs tikite, kad tai bus padaryta dabar? [Brolis sako: „Taip“—Red.] Gerai, eikite, tikėkite tuo. Amen.

186 Aleliuja! Ar jūs tikite visa savo širdimi?

187 Minutėlę. Argi jūs nematote tos Šviesos ten? Vargšė tamsiaodė ponia žvelgia į mane, sėdinti tiesiai čia, jos kairėje pusėje yra auglys. Ji turi inkstų sutrikimą, komplikacijas. Jūs turėjote daugiau tikėjimo. Jums nereikia čia ateiti. Viskas baigta. Tiesiog tikėkite tuo. Amen. Turėkite tikėjimą Dievu!

Ar jūs tikite tuo?

188 Ar jūs tikite, sese, sėdinti ten, kad jūs įveiksite tą stuburo problemą? Ar jūs tikite, kad Jis padarys jus sveiką? Gerai. Tiesiog neabejokite tuo, ir jūs galite tai turėti, jeigu tik tikėsite tuo.

189 Vyras, sėdintis čia, žvelgiantis į mane, kenčia nuo prostatos problemos, jis keliiasi naktimis ir panašiai. Ar jūs tikite, pone? Tuomet viskas baigsis, jeigu jūs tikėsite tuo.

190 Čia sėdi tamsiaodis vyras, žvelgiantis į mane. Jis kenčia nuo epilepsijos. Jis taip pat siekia Šventosios Dvasios krikšto. Atsistokite, pone, priimkite savo išgydymą. Te Dievas suteikia jums Šventosios Dvasios krikštą. Amen.

191 Tiesiai priešais jus, štai ten sėdi vaikas, kuri taip pat serga epilepsija, farsis alpimo priepuoliai, sėdi štai ten, kitoje pusėje. Ar jūs tikite, kad Dievas išgydys vaiką? Ar jūs tikite visa savo širdimi? Tuomet Dievas išgydys vaiką.

192 Ar jūs tikite, kiekvienas iš jūsų? Argi—argi Jis—argi Jis iš tiesų nėra Abrahamo Karališkoji Sėkla? Argi Jis nėra Galingas Nugalėtojas? Ar Jis pažadėjo, kad galėsite užimti priešo vartus?

193 Kiek iš jūsų esate surišti, jaučiate priešų spaudimą? Pakelkite savo rankas, kad jūs jaučiate priešų spaudimą, ir jūs esate Abrahamo Sėkla, pakelkite savo rankas štai *taip*. Sakykite: „Broli Branhamai, mane vargina nervingumas“. O, tokių yra apie aštuoniasdešimt procentų. Sakykim, aš . . . Dabar taip tiršta, visa minia tiesiog darosi kaip pieno tirštumo, tai beveik apakina mane ten, kur jūs esate.

194 Argi jūs nematote, kad čia, dvidešimt ar trisdešimt, o gal ir daugiau atvejų, tiesiai čia, ant šios pakylos ir toje auditorijoje, kad Dievas nepaveda? Tai Jėzus Kristus, tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tuomet kodėl gi ne, kiekviena Abrahamo Sėkla, kodėl jums nepaėmus dabar rakto? Didis Nugalėtojas, kuris nugalėjo tai dėl jūsų, yra čia. Jis įrodė, kad yra čia. Ar jūs tikite Juo?

195 Tuomet paimkite savo tikėjimo rakta, pakelkite savo rankas ir sakykite: „Jėzau Kristau, tiesiog dabar aš tikiu dėl savo

išgydymo“. Atsistokite ant kojų. Pakelkite savo rankas, dabar atrakinkite savo tikėjimą. „Aš tikiu, Viešpatie Jėzau. Aš tikiu, tiesiog dabar“.

¹⁹⁶ Dabar uždėkite savo rankas vienas ant kito. Apkabinkite savo ranka vienas į kitą, kitą Abrahamo Sėklą. Dabar jūs melskitės už tą asmenį. Uždėkite ant jų savo rankas. Jėzus pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki. Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“.

¹⁹⁷ Šėtone, tu pralaimėjai kovą. Jėzaus Kristaus Vardu, išėik iš čia, ir paleisk šiuos žmones, Dievo šlovei. 🕊

64-0207 Patriarchas Abrahamas
Kerno Apygardos Atrakcionų Aikštė
Bakersfieldas, Kalifornijos JAV

LITHUANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Irašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org